

TILL SIST

HIGGINS:

Miljöpartiet bildar regering

Till sist var det då dags för Miljöpartiet De Gröna att bilda regering.

Valet 1988 hade fått det sensationella resultatet att Miljöpartiet De Gröna inte endast kom in i riksdagen, utan också fick egen majoritet.

Tryckningen av valsedlar hade på grund av arbetsmarknadskonflikter blivit så försenad att den inte hanns med före valdagen.

Väljarna fick själva skriva partinamn på blanka valsedlar.

Eftersom alla väljare gillade god miljö – september 1988 var en bra svampmånad – och ledan vid de traditionella partierna var stor, valde de flesta att skriva "Miljöpartiet".

De första problemen uppstod vid själva regeringsbildningen.

Miljöpartiet, som avskaffat partiledarfunktionen och i stället höll sig med flera "språkrör", kunde inte acceptera den auktoritärt klingande benämningen statsråd.

Statsråden kom därför att kallas "statsrör".

Någon statsminister skulle inte utses. Posten som ordförande vid regeringens sammanträden skulle alternera mellan "statsrören". Byte av "huvudledning" skulle ske varje månad.

Talman Ingemund Bengtsson ställdes inför sitt största prov hittills när han alltså inte kunde utse en regeringsbildare utan var tvungen att utse en grupp av 20 regeringsbildare på en gång.

Gruppen över Sveriges nye regeringschef cirkulerade i världspresen.

Frågan om monarkins framtid aktualiserades. Miljöpartisterna var delade i en blågrön fraktion, som höll på traditioner,

och en rödgrön falang, som var mer anarkistiskt lagd.

Efter långa överläggningar enades partistyrelsen om att monarkin skulle bevaras.

För monarkins bevarande anfördes två skäl. Det första var att den nuvarande kungen bevisligen var miljövän. Han hade talat mycket och ofta om miljövärden. Dessutom hade han engagerat sig i World Life Fund.

För det andra var – fann miljöpartiets partistyrelse – jordens kungar och drottningar att betrakta som en utrotningshotad ras. Sverige borde inte genom att införa republik medverka till att rasen ytterligare decimerades.

Partistyrelsens beslut blev därför att monarkin skulle få finnas kvar – dock sattes som villkor att kungafamiljen skulle skaffa panda i stället för hund.

Högst upp på den nya regeringens åtgärdslista stod avvecklingen av kärnkraften.

Under industrialismens barndom hade kungen åkt land och rike runt och klippt av band för att högtidligen inviga järnvägar.

Nu – vid den svenska industriepokens slut – åkte statsrören land och rike runt och högtidligen stängde kärnkraftverk.

Ceremonin tillgick så att kärnkraftverket lindades om med stora gröna omslagspapper och ett snöre. Statsröret knöt därefter högtidligen en knut på snöret.

Därefter hurrade menigheten och pekade finger mot ortens ingenjörer.

Filtar utdelades på torget till de villaägare som varit okloka nog att utrusta sina hus med elvärme.

De spektakulära kärnkraftsstängningarna följdes av de mindre spektakulära

industristängningarna i takt med att energipriserna steg och gränsvärdena för miljöutsläpp sänktes. Till slut tilläts endast mänsklig utandningsluft och vitlöksdoft.

De tidigare industrianställda kunde från de "kommunala närfonder", som infördes i stället för kollektiva löntagarfonder, få bidrag för att påbörja alternativ odling.

Kommunerna överbjöd inte längre varandra i att erbjuda industrilokaler och industrimark, utan genom att erbjuda mark för kolonilotter.

En källa till gräl inom regeringen var den skatt på lyxvaror som skulle införas för att finansiera ett samtidigt borttagande av moms på maten.

Dagar och nätter diskuterade regering-

en frågan om vad som är lyx och överflöd och vad som är mat?

Hur göra med lyxmat som t ex lax?

Denna fråga höll på att orsaka regeringskris. Flera "statsrör" ägnade sig nämligen åt fiskodling, bl a av lax.

Ett annat tvisteämne blev utrikespolitiken där många av regeringens ledamöter ogillade att utrikesminister Per Garthon under en tågloffarturné i arabvärlden förklarade krig mot Israel.

Efter valet 1991 återställdes ordningen i landet.

Miljöpartiet åkte ut ur riksdagen.

De borgerliga och socialdemokraterna bildade samlingsregering under mottot "Rädda det som räddas kan".